

Activitat En Berni i la cadira de rodes

Treball a l'entorn de les barreres arquitectòniques que tenen les nostres ciutats, així com les adaptacions que han anat arribant amb els anys i que sovint passen desapercebudes.

De cara als jocs olímpics de Londres, TVE va fer una sèrie de curts d'animació protagonitzats per en Berni, un ós polar una mica patós que es volia posar en forma practicant els diferents esports olímpics. En un d'aquests episodis, en Berni intenta arribar a l'estadi amb cadira de rodes acompanyat del seu amic pingüí.

Objectiu

Prendre consciència de com és d'adaptada o no la nostra ciutat per a aquelles persones amb problemes de mobilitat.

Desenvolupament de l'activitat

L'activitat comença amb la visualització del curt anomenat "Berni i la cadira de rodes" (3'35"). En acabar, es comenten les següents preguntes:

- Quina adaptació té el semàfor que intenta creuar en Berni? *(imatge i so)*
- Heu vist a Mataró aquestes adaptacions?
- Com es comporten els cotxes al vídeo? Creus que és real?
- Quins problemes té en Berni amb la cadira?
- Què no havia pensat en Berni que podia usar per pujar les escales de l'estadi?
- Quines adaptacions creus que tenen les ciutats per a persones amb problemes de mobilitat? (voreres rebaixades, rampes, ascensors públics, autobusos adaptats, aparcaments reservats, etc.)
- I l'escola?

Es demana als alumnes que, durant uns dies, anant per la seva ciutat o poble, parin especial atenció a aquestes adaptacions o a la seva manca en llocs concrets. Uns dies després de fer l'activitat inicial, es pot fer una següent sessió de revisió.

Durada de l'activitat

30 minuts i posterior revisió dies després.

Material necessari

Enllaç "Berni i la cadira de rodes" - <http://www.youtube.com/watch?v=zjmPxqzC9m4>

Apunts per a la reflexió

Sovint caminem pel carrer sense prendre consciència de com es construeix la ciutat al nostre voltant. En altres moments, just hi caiem quan ens toca portar unes croses o quan un familiar s'ha de moure amb cadira de rodes. És necessari, en ocasions, fer una aturada, mirar amb uns altres ulls i escoltar la ciutat. Amb els anys, han començat a arribar petites

milliores que sovint passen desapercibudes. Fem l'exercici doncs d'analitzar com és el nostre entorn més proper.

La següent frase pot resultar interessant adaptant-ne el vocabulari:

"Durant molt de temps s'ha valorat la discapacitat com a conseqüència de quelcom que afecta la persona; però, depenent de les facilitats que existeixen a l'entorn, la discapacitat es manifesta de forma més aguda o quasi inapreciable. Si l'entorn no s'adapta a les limitacions dels individus, es fan més patents les seves discapacitats. La discapacitat passa de ser un problema personal a un problema de dimensió social."

Tomás Castillo

Una altra via de reflexió pot anar dirigida al món dels Jocs Paralímpics com a exemple de superació de les dificultats.